

at dette har gjort, at man ikke betimeligt har kunnet faae det aabne Brev tilsendt eller i alle Communer betimeligt faae vedkommende Autoritets Bekjendtgjørelse. Søvrigt forekommer det mig, at under de nuværende Forhold maatte man meget let kunne sikke sig, at alle Communer betimelig fik sig Underretning. Den ærede Minister sagde altsaa, at han ikke havde bemyndiget Stiftamtmanden, men foranlediget, at Valgene ere foretagne. Det forekommer mig dog altsaa, at det er Indenrigsministeren, som man maa tillægge Ansvar for, at disse Valg ere blevne foretagne, siden han har foranlediget dem. Om han end ikke har bemyndiget til at fastsætte nye Valgdage, har han dog foranlediget, at Valgene ere blevne foretagne, og deri ligger altsaa en Billigelse af det Skridt, som er foretaget i Henhold til hans Foranledning, saa at det efter min Mening er den ærede Indenrigsminister, der bærer Ansvar for, at dette er skeet. Nu mener den ærede Indenrigsminister, at han er saa langt fra derved at have gjort noget Lovstridigt, at han snarere burde have en Anerkjendelse for det Skridt, han har gjort. Dette er imidlertid en Opfattelse, som ikke altid har været deelt af vore Indenrigsministre. Jeg skal i den Anledning omtale et andet Valgmandsvalg i Viborg Stiftamt nemlig for Nalund, Tanum og Djerregrav Pastorater, — det forekommer mig, at det var i 1855, dog veed jeg det ikke med Visshed, idet jeg ikke strax har kunnet finde det i Landstingstidenden. Der fandt dengang der en Uregelmæssighed Sted ved Valgmandsvalgene. Det gik saaledes til, at paa den sædvanlige Valgdag blev der valgt to eller tre Valgmænd, men man opdagede bagefter, at der var en Uregelmæssighed, hvis Bestaafenhed jeg for Diebliffet ikke erindrer. Paa Grund deraf sønderrev man de allerede udstedte Valgmandsvalgbreve; man modtog Valgbrevene af de Valgtes Haand, rev dem istykker og brændte dem. Det viste sig siden, at der, næst efter de Valgte, var 3, som havde lige mange Stemmer, og man lod da foretage en Lodtrækning mellem disse 3, og de 2 af dem fik saa nye Valgbreve. Derover blev der ført Klage til Indenrigsministeriet, og man forlangte, at der skulde udskrives nyt Valg-

mandsvalg i Krebsen, men den daværende Indenrigsminister viste Sagen fra sig som Noget, der laa udenfor hans Myndighed. (Vilke: Valget var foretaget!) Ja, et Valgmandsvalg var foretaget, og Indenrigsministeren vilde ikke inklade sig paa Sagen, han vilde tværtimod have, at den skulde henhøre under Rigsdagens egen Afgjørelse. Altsaa sees det, at der har været Indenrigsministre, som ikke have anset sig bemyndigede til paa Grund af Uregelmæssighed ved Valghandlingen at gribe ind; men hvad der kan siges om et feilagtigt foretaget Valg, forekommer mig ogsaa, naar man seer hen til Grundlovens Bestemmelser i § 41, at maatte kunne finde Anvendelse paa Communer, hvor intet Valg er foretaget. Det maa være Indenrigsministeren ligesaa uvedkommende at blande sig deri, som det er ham uvedkommende at foranledige nye Valg, hvor der er foregaaet Feil ved de flette Valg. Man maa erindre, at der skal en offentlig Bekjendtgjørelse fra Regeringen til at lade foretage Valg, og den Paaberaabelse, som den ærede Indenrigsminister gjør af Valglovens § 45, kan aldeles ikke have nogen Betydning; thi hvad der siges, er netop Noget, der er forudsat ved den ordinaire Fremgangsmaade ved Valgmandsvalgene, som der omhandles, og det er ikke Noget, som kan komme i Betragtning, hvor der er Afvigelser fra det Sædvanlige. Det er ikke noget Ulovhjemlet, som der foregaaer, men det er tværtimod hjemlet i Valgloven selv, er et der forudsæet Tilfælde. Naar Ministeren nu var gaaet frem paa den Maade, at det havde ligget offentligt for, hvad det var, der var foregaaet, saa havde Landstinget titide kunnet vide det og tage sin Beslutning i Overensstemmelse dermed, og ligesaa lidt som den ærede Minister tillægger det nogen Betydning, hvilken Mening jeg har om, hvad Landstinget i saa Fald vilde have dømt, ligesaa liden Betydning tillægger jeg det, hvilken Mening Ministeren har derom, thi dette er Noget, der høerten vedkommer Ministeren eller et Medlem af Folkethinget, da det er Landstingets egen Sag. Naar der er foregaaet en vitterlig Lovovertrædelse, saa er det i det Hele et stort Spørgsmaal, hvad Thinget vil foretage; dette er der Ingen, der kan faae afgjort her, men saameget er vist, at hvis Thing-